

[Rager.]

med 10 pCt., og endda maatte Lejeren selv gøre Lejligheden i Stand, samt at det var „Social-Demokraten“'s Hensigt, efter de Oplysninger, man har faaet, at forhøje Lejen med indtil 40 pCt. ved nyt Lejemaal.

Det viser sig, at „Social-Demokraten“ i Lighed med Københavns Kommune driver sine Ejendomme rent forretningsmæssigt som Grundejer. Jeg kan som Forretningsmand ogsaa anlægge det forretningsmæssige Synspunkt. Jeg ved ikke, om det er sandt eller forkert, jeg fremfører det ikke til Diskussion paa dette Omraade, men jeg kan ikke paa nogen Maade blive forundret over det. Men naar Tilfældet er dette, at selv „Social-Demokraten“ gør det, saa vil naturligvis ogsaa enhver Grundejer gøre det. Jeg synes, at ved at fremdrage dette har Grundejerforeningen netop sagt til os: I maa naturligvis vedtage en Lov, hvis I ikke vil risikere enhver Lejestigning, som kan siges at være forretningsmæssig begrundet i Øjeblikket. Jeg takker altsaa i og for sig for dette Eksempel. Jeg synes, det er et udmærket Argument. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller smiler — han tænker vel paa den svage Hjerne; nu maa han domicilere den et andet Sted.

Jeg vil gerne gentage, at alle Papirer vedrørende den Ejendom, jeg har redegjort for her, staar til Disposition for Udvalg og Ministerium, naturligvis under Hensyntagen til den bekendte Paragraf i Loven, der paabyder Fortrolighed.

Men saa vil jeg gerne sige, at det er ikke alene en Lejestigning i Øjeblikket, som vi bør imødegaa, og som ikke er paa-krævet for dem, der driver Ejendomme — det er ikke nødvendigt, at de faar denne Stigning. Men i det Øjeblik de faar denne Lejestigning, vil den øjeblikkelig blive kapitaliseret. Jeg har ogsaa vist det ved min Nævnelser af det forrige Salg, der fandt Sted af den Ejendom, jeg gennemgik før. Det vil med andre Ord sige, at vi faar en almindelig Stigning af Ejendomsværdierne, og saa ved vi, hvordan det gaar, naar de skal ned igen.

Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt behagede sig før i Udtalelser om, at nu var Tiderne dejlige, nu var de ved at trække sig i Lave. Nej, de er ikke ved at trække sig i Lave. Det forekommer mig, at vi i tilstrækkelig høj Grad ser, hvordan det ligger for Landbruget, hvor vanskeligt det er for Landbruget at afholde sine Renter. Men hvad er Grunden? En af Grundene er, at paa et vist Tidspunkt var Landbrugs-ejendommene oppe i Værdier, som var

betinget af ganske øjeblikkelige Priser, Priser, som ikke har holdt sig. Mange Mennesker kom til deres Ejendom til en alt for høj Pris, maaske fordi de arvede paa det paagældende Tidspunkt og maatte skifte med Søsken o. s. v., andre har købt paa det Tidspunkt, fordi de skulde sætte Bo. Nu kommer Vanskelighederne, for nu ligger de høje Priser der, og selv om det naturligvis ikke, hvis vi tænker os en lignende Udvikling her i København, først en Stigning i Ejendommenes Pris paa Grund af, at vi ikke vedtog denne Lov, og dernæst en Gang senere en Sænkning, vil berøre os paa samme Maade, som Landbrugsforholdene gør det, saa ved vi dog udmærket godt, at heller ikke den Slags Spørgsmaal slipper vi for at beskæftige os med. Heller ikke den Slags Spørgsmaal er af den Art, at Tabene ikke i Virkeligheden bliver fordelt paa en eller anden Maade paa hele Samfundet.

Derfor er det en Pligt for Rigsdagen enten at sørge for at vedtage en Skattelov — det skal jeg gerne være med til —, som sørger for, at Ejendomspriserne ikke stiger yderligere — vi ved, hvad Vej vi skal gaa —, eller ogsaa at vedtage denne Lov for at forhindre det derigennem.

Jeg skal med disse Ord og uden i øvrigt at gaa ind paa Detailler i Lovforslaget anbefale det til en velvillig og meget hurtig Behandling her i Tinget. Jeg haaber, det skal lykkes at faa Lovforslaget gennemført, inden Paaskeklokkerne ringer.

Hans Hansen (Rørby): Da Rigsdagen sidst beskæftigede sig med Huslejeloven i Samlingen 1930—31, var det fra mange Sider en Forudsætning, at Forlængelsen skulde gælde en Afviklingsperiode. Det blev sagt dengang, som det ogsaa er blevet sagt her i Dag af det ærede Medlem Hr. Eimer Jensen, at der var Fare for en stærk Stigning i Huslejen, og det kan siges med lige saa stor Ret i Dag, som det blev sagt i 1930—31. Dengang talte man om en Stigning af Huslejen paa 10—15 pCt., og det vilde altsaa sige, naar man regnede med de københavnske Ejendommers Værdi, ca. 300 Mill. Kr. kapitaliseret; det samme er Tilfældet den Dag i Dag.

Der er intet at sige til, at Lejerbefolkningen nærer denne Frygt og forlanger, at Lovgivningsmagten skal beskytte den mod Lejestigning. Men Spørgsmaalet bliver: kan Lovgivningsmagten beskytte Befolkningen ved blot at træde regulerende til? Og det næste Spørgsmaal er: er Lejen for høj i Forhold til Byggepriserne? Jeg tvivler meget stærkt paa, at den er for høj i Forhold til